

נושאים על האנוסה פרק אחד עשר יבמות ק.

עין משפט
גד מצוה

בב א ב מיי פ"ב מהל' תרומות הלכה כד:
 בב א מיי פ"ו מהל' גמנות ע"פ הלכה יא:
 בד ד מיי פ"ב מהל' פסחיה הלכה ו סמג ע"פ קו טו"ש ח"מ סימן טו פ"ג ב:
 בה ה מיי פ"ו מהל' פסחים הלכה ו סמג ע"פ קו טו"ש ח"מ פ"ד סי' רסו ע"פ סג:
 בו ו ז מיי פ"ב מהל' גמנות הקבנות הלכה י:
 בז ח מיי פ"ה מהל' פסחים הלכה יא:
 בח ט מיי פ"ה מהל' פ"ב סי' סג הלכה יא:
 בב י מיי פ"ב מהל' גמנות הקבנות הלכה יא:
 לב כ מיי פ"ה מהלכות יבמות הלכה יא ו טו"ש ח"מ פ"ב סי' סג ע"פ יא:

מעשר עני. המתחלק בתוך הבית ואר"ת דמרי גווי מעשר עני הוא כדאמר בפרק בתרא דנדרים (דף פד:) כלן מעשר עני המתחלק בתוך הבית כלן מעשר עני המתחלק בתוך הגרנות ומעשר עני המתחלק בתוך הבית היינו (א) ערב פסח דתנינא בסיפרי כחוב אחד אומר (דברים יד) מקלף שלש שנים תוליא וגו' והנחת בשעריך דמשמע שצריך להניחו בגורן ובאין עניים וטולין אותו וכחוב אחד אומר (שם נו) כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתת וגו' דמשמע שצ"ע מלקו מדכתיב ונתת הא כיצד עד הפסח שהוא זמן גשמים ואם מניחו בתוך נפסד מחלק בתוך ביתו והוא מעשר עני המתחלק בתוך הבית דכתיב ביה נמיהו ומפסח שהוא זמן ציעור היה מניחו בגורן והיה הפקר ולא היה צו דין חלוקה:

והשירים מתפורין. פי' בנות' מקום שמניחין שם תרומת הדשן ואין נראה לר"י דתנינא פרק טבול יוס (ובמים קד) ר' חנינא ז' אנטיגוס אומר ז' בתים היו שם אחד במזרחו של מזבח ואחד במזרחו של כבש ואותו שהיה במזרחו של מזבח היו נותנין שם מורלות העוף ודישון מזבח הפנימי והמזורה והוא אותה של תרומת הדשן כדמוכח המס והוא שהיה במזרחו של כבש היו שורפין (ו) פסולי קדשי הקדשים ומזרחו של כבש שורפין קדשי קדשים היו מתפורים שירים (ו) דהכל דהא מתפורין היינו נשרפין דהא פסולו בצעלים ואמרין בפרק כ"ד לולין (פסחים דף פג: וסג) כל שפסולו צדס וצבעלים תעובר לרובו ויוצא לבית השרפה וכה"ג תנן בטוטה (דף כז:) עד שנת נחמקה המגילה אמרה איני שולח מגילתיך עגנות ומנחתה מתפורת על בית הדשן וע"כ היינו לשריפה דקחשיב לה כהדי אותן שנחמתייהן נשרפות: היו

בריה בפני עצמה נינהו. והוא זילתא דקדשים: משום גרושה. שמה יגרשנה בעלה והיא זרה ולא ידעי אינשי ופלגי לה: דמקרב למאה. משום גרושה ליכא דהא סמוך למתא הוא וידעי לה אי גרושה היא ומשום יחוד ליכא הואיל דלא

דמרחק. משום גרושה איכא משום יחוד ליכא: חוץ מטמא. קנסא הוא דלא חידהר: נפיש אונסיה. שמתו אחיו: מאי קאמר. קתני אין חולקין והדר קתני במקום שחולקין: ה"ק. האי במקום שחולקין לאו אתרומה קאי והכי קאמר ודבר שחולקין נמי לנשים כגון מעשר עני שהוא מתחלק בתוך הבית צעיר ואין כלן משום יחוד דשכיחי אינשי נותנין לאשה תחלה משום דילתא בה מילתא למיקס: מעשר עני אין מתחלק בגורן אלא בתוך הבית כדכתיב (ו) לגר לימוס ולאמנה וגו' (דברים כו) ועוד משום דלא ליכספו עניים: גזרא ואסתא. זה תוצע בעל דינו וזו תוצעת בעל דינה ואין הדין בין שניהם: שרינא פיגרא דגזרא ברישא. הייתי מוקף לאיש תחלה לגמור את דינו ואח"כ הייתי נוקף לדון בין אשה ובין בעל דינה: לא שיהירו לא. כלומר לא כפינן להו לשחרר זה את זה בזמניה והא לישא שפחה אינו יכול ומנן גבי מי שחזיו עבד וחזיו בן חורין: כופין את רבו ועושה אותו בן חורין משום האי טעמא: מנחת ישראל נקמלת ושיריה נחללים כדכתיב (ויקרא ג) וקמן (הכהן) והטורת מננה יכילו אהרן ובניו (שם ו) ומנחת כהן אין נקמלת לפי שכולה כליל שנה' (שם) כל מנחת כהן כליל תהיה. ואחד מתערבות הללו שמתנדב מנחה כריכה קמילה שמה ישראל הוא ומנחה שלא נקמלה פסולה כזב שאלה נשחט ושיריה אין נחללין דלמא כהן הוא: איקרי כלן כו'. היכי מני מקטירו להו לשירים ודלמא מנחת ישראל היא ושירים גמורים הן והרי הן צבל תקטירו דכתיב (שם ג) לא תקטירו ממנו אשה לה' כל שממנו לאשים שנקטר הימנו דבר הראוי להקטיר הרי השירים צבל תקטירו (דכתיב ב) תקטירו ממנו אשה לה': ולא המנחה לא יעלו ליה ניווח. בתמיה דהאי קרא דלא תקטירו כתיב. ומילתיה דר' אלעזר צוזכרם צפ' התערבות (דף עו.) גבי אברי חטאת שנתערבו באברי עולה רבי אלעזר אומר ינתנו כולם למעלה ורואה אני את זכר החטאת שהן שירים וצבל תקטירו כהילו הן עמים

(א) [לעיל פ"ו.] (ב) ז"ל ביה. יע"ז, (ג) [מנחות ע"ב: ע"ב.] (ד) זכמים ע"ו: (ה) מנחות נח. (ו) טוטה כב. (ז) יומא מו: (ח) טוטה כג. (ט) זכמים ע"ו: (י) מנחות ק"ו: יומא מו: (יא) [טוטה כג. מנחות ע"ד.] (יב) [גיתין מא: ט.] (יג) ט"ה אין זה (ט) גס"ה: (יד) מקדש, (טו) [ג' מנחמי מילתא דר"ה] (טז) אטיגוסט רק בתורת כהנים פסד ויקרא פ"ט ט הלכה ג ר"ח ב"ה וכו' זה שמזרחו של כבש שם היו נותנין מורלות העוף וכו' זה שמזרחו של מזבח שם היו שורפין פסולי קדשי קדשים ואימורי העוף וכו' קלם ע"כ ועיין מוספות זכמים פ"ד ד"ה דישון, (טז) ז"ל דהא מתפורין דהכל:

תורה אור השלם

1. כל הפקדון אשר תקריבו לך לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לך: ויקרא ב' א' קרבן ראשית הקטירו אתם לך ואל המזבח לא יעלו לר"ח ניהו: ויקרא ב' ב'

גליון הש"ס

גמ' כופין אותן ובשחרותן בל. ע"י בעוה"ק אכן חגיגה דף ג' ב"ה ולישא שפחה כה"ד:

הגהות הב"ח

(א) גמ' הי קאמר (במקום שחולקין מעשר עני) תא"ת. וי"צ ס"ה כמעשר עני המתחלק בתוך הבית: (ב) רש"י ד"ה מעשר עני וכו' כדכתיב (לגר לימוס ולאמנה) תא"ת. וי"צ ס"ה: (ג) תוס' ד"ה מעשר עני היינו עד פסח דתמיה: (ד) ד"ה ושירים וכו' שורפים שם פסולי:

לריח ניחוח. אי אתה מעלה אבל אתה מעלה לשום עצים הניחא לר' אלעזר אלא לרבנן מאי איכא למימר דעביד לה כר' אלעזר ברבי שמעון דתניא ר' אלעזר בר' שמעון אומר הקומץ קרב לעצמו והשירים מתפורין על בית הדשן ואפילו רבנן לא פליגי עליה דרבי אלעזר ברבי שמעון אלא במנחת חומא של כהנים דבת הקרבה היא אבל הכא אפי' רבנן מודו: **בתני** ז' מי שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה ואין ידוע אם בן תשעה לראשון אם בן שבעה לאחרון היו לה בנים מן הראשון ובנים מן השני חולצין ולא מייבמין וכן הוא להם חולץ ולא מייבם היו

היא ומוטל לעשות כן מפני תקנת עולה וזכמים אומרים תעובר לרובו ויוצא לבית דר' אלעזר ברבי שמעון אומר. גבי כהן המטמא הקדש צדלי דלות שמציא מנחת חוטא (מנחות דף ע"ד.) וכתב מנחת חוטא של כהנים נקמלת אי מה מנחת ישראל אס חוטא זה כהן הוא הכי היא כמנחת ישראל מה מנחת ישראל נקמלת אף הקומץ קרב בעצמו והשירים קרבות לעמנן דברי ר' שמעון ר' אלעזר צ"ר שמעון אומר הקומץ קרב לעצמו והשירים מתפורין אצ"ת הדשן למטה מקום שנותנים שם תרומת הדשן והנוטה והיינו אכל המזבח. ועד כאן לא פליגי רבנן עליה ואמרו דשירים קריבים אלא במנחת חוטא כהן דסצירא להו כולה צת הקרבה היא כמנחת נדבתו אבל הכא דלא מצי לאקרובה משום שמה זר הוא ושירים גמורים הם וצבל תקטירו אפילו רבנן מודו דמתפורין: **בתני** חולצין ולא מייבמין. לאשמו של ספק זה בני הראשון חולצין שמה צו אביהם היה ולא מייבמין שמה צו האחרון הוא והרי הוא אחיהן מן האם ולא מן האב וזו עליהם צכרת וכן בני האחרון וכן הוא להם נשואיהם:

מנחת חוטא כהן, שמציא על שמיעת קול או על ציור שפמים או על טומאת מקדש וקדשי צדלי דלות, ופליגי רבנן עליה דר"ש ואמרי והיה לכהן כמנחת חוטא וזכמים אומרים תעובר לרובו ויוצא לבית דר' אלעזר ברבי שמעון אומר. גבי כהן המטמא הקדש צדלי דלות שמציא מנחת חוטא (מנחות דף ע"ד.) וכתב מנחת חוטא של כהנים נקמלת אי מה מנחת ישראל אס חוטא זה כהן הוא הכי היא כמנחת ישראל מה מנחת ישראל נקמלת אף הקומץ קרב בעצמו והשירים קרבות לעמנן דברי ר' שמעון ר' אלעזר צ"ר שמעון אומר הקומץ קרב לעצמו והשירים מתפורין אצ"ת הדשן למטה מקום שנותנים שם תרומת הדשן והנוטה והיינו אכל המזבח. ועד כאן לא פליגי רבנן עליה ואמרו דשירים קריבים אלא במנחת חוטא כהן דסצירא להו כולה צת הקרבה היא כמנחת נדבתו אבל הכא דלא מצי לאקרובה משום שמה זר הוא ושירים גמורים הם וצבל תקטירו אפילו רבנן מודו דמתפורין: **בתני** חולצין ולא מייבמין. לאשמו של ספק זה בני הראשון חולצין שמה צו אביהם היה ולא מייבמין שמה צו האחרון הוא והרי הוא אחיהן מן האם ולא מן האב וזו עליהם צכרת וכן בני האחרון וכן הוא להם נשואיהם:

מוסף רש"י

משום גרושה. שמה יגרשנה בעלה ותהא זרה ואין הכל יודעין ויחזרו וינתן תרומה לר"ה (יע"ז) (י"ג). והשירים קריבין בעצמן. לחמר שקרב שוממו לאשים הרי הוא בבל תקטירו. דכתיב (ויקרא ג) כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לך, והאי ממנו קדשים ושירי מנחה ולמס מני לא תקטירו כל שממנו אשה לה, יש צבל זה קדשים ושירי מנחה ולמס הפנים שקרב מן כבש לאשים האימורים וכן הקומץ וכן הדישון קיימי שירים צבל תקטירו (ובח"ב) ע"ו ובע"ז טוטה כ"ג.) מחמר שנתת לאש כל משפטו הרי השירים צבל תקטירו. דכתיב לא תקטירו ממנו אשה לה, לא תקטירו דבר שיתנו ממנו לאש (ויחא ט"ז.) דמטיק להו לשום עצים. דמתנה אומר אי שירים יניחו הרי הן כשאר עצים ר' אלעזר (ויחא ט"ז.) ר' אלעזר אומר לריח ניחוח אי אתה מעלה. פלוגמיהו צוזכרם (ט"ז.) אברי חטאת שנתערבו באברי עולה ר"א אומר ינתנו כולם למעלה ורואה אני את זכר חטאת על המזבח כהילו הן עמים וזכ"ה תעובר לרובו ויוצא לבית השרפה, שאסור להקטיר אברי חטאת משום לאו דכל שממנו לאשים, דר"א סבר בתמיה דהואו קרא כתיב קרבן ראשית תקטירו אותם לה, שאור ודבש, כזכרים אתה מביא מן הממרים ומנחת שמי הלחם שהוא ראשית מן השאור, ולא המנחת מן העלו ליה ניחוח, קאי נמי לאמנו אשה לה' דלאוקמיה צבל תקטירו, ואשמעין דלא אסר הקטרתו אלא כשמתפורין לריח ניחוח (טוטה כ"ג.) בר' אלעזר ברבי שמעון. מנחות צפ' אלו מנחות (ע"ג.) גבי

מנחת חוטא כהן, שמציא על שמיעת קול או על ציור שפמים או על טומאת מקדש וקדשי צדלי דלות, ופליגי רבנן עליה דר"ש ואמרי והיה לכהן כמנחת חוטא וזכמים אומרים תעובר לרובו ויוצא לבית דר' אלעזר ברבי שמעון אומר. גבי כהן המטמא הקדש צדלי דלות שמציא מנחת חוטא (מנחות דף ע"ד.) וכתב מנחת חוטא של כהנים נקמלת אי מה מנחת ישראל אס חוטא זה כהן הוא הכי היא כמנחת ישראל מה מנחת ישראל נקמלת אף הקומץ קרב בעצמו והשירים קרבות לעמנן דברי ר' שמעון ר' אלעזר צ"ר שמעון אומר הקומץ קרב לעצמו והשירים מתפורין אצ"ת הדשן למטה מקום שנותנים שם תרומת הדשן והנוטה והיינו אכל המזבח. ועד כאן לא פליגי רבנן עליה ואמרו דשירים קריבים אלא במנחת חוטא כהן דסצירא להו כולה צת הקרבה היא כמנחת נדבתו אבל הכא דלא מצי לאקרובה משום שמה זר הוא ושירים גמורים הם וצבל תקטירו אפילו רבנן מודו דמתפורין: **בתני** חולצין ולא מייבמין. לאשמו של ספק זה בני הראשון חולצין שמה צו אביהם היה ולא מייבמין שמה צו האחרון הוא והרי הוא אחיהן מן האם ולא מן האב וזו עליהם צכרת וכן בני האחרון וכן הוא להם נשואיהם: (נכתב דלא צ"ע קמילה וכו'.)